

Csak a lötytyedt bőrétől undorodott
meg, a sokasodó májfoltok vészjósló
térképe, heréi iszonyatos látványa
legfeljebb álmaiban kísértének

vissza majd. És persze azoktól,
akik élesre metszett tükör elé
állították, és elmés szavakkal
meztelensége rútságát gúnyolták,

szemforgató ájtatosságát sem
kímélve. Mindkettővel készségesen
kiegyezne: áruló, petyhüdt testével,
na és, el kell ismernie, jóeszű

bírálóival: kiegyezne bizony,
ha ott pöffeszkedhetne tovább
a jól tejelő bársonyszékben
a hatalmasok között, akik hozzá

hasonlóan siralmasok, és a végét
járják valamennyien... A hazudozás
és esztelen törvénykezés színjátékát
bizony nem hagyná abba, amíg világ a

világ, a hatalmaskodásnál nem ismer
nagyobb gyönyört. A ritka tudású
szeretők és a gyorsan elnyűtt feleségek
mindig is hátrább álltak a sorban.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Visky András

Látó Szépirodalmi Folyóirat